

ŽEHNÁNÍ VČELÍNA

Jary Dominika Vídeňáka ve Starých horách

2. června LP 2010

Událost zcela mimořádná nejenom v historii pěveckého sboru. Kolega, podšívka, nadšenec pro všelijaké hlůposti a výrobce ozembůchů Jara řečený Vídeňák sa rozhodl, byť trochu předčasně, že je potřeba nachystat na důchod nějakú zábavu.

Vedle dechovky, zpívání ve sboru, vlčáků, hada, baráku, záhumenky a tanečních kurzů to prý chce ještě něco. Chov králíků samozřejmě nestačil, ale když sa v jakýchsi zápiskoch zjistilo, že stařeček byli včelařem, bylo rozhodnuté. Šel sa budovat včelín. Na zkůškách sa postupně vyzpovídali všeci chlapi co si postavili chalupy. Každá zkušenost dobrá. A tak sa dílo podařilo.

Po fázi budovatelské došlo na fázu oživovací. Protože chov včelíček je velice bohubilá činnost tož sa do toho vložila aj Vídeňáková Alena a domluvila s farářem, že sa novostavbě požehná. Přípravy veliké. Hledál sa vhodný termín, pozval sa sbor, chystala sa hostina – piknik u včelína, enom to počasí. Pršalo a pršalo. Připravila sa mokrá varinta a dva dni před dnem D rychlá zpráva – supermokrú varianta!

Prokazatelný zásah svatého Ambroža však způsobil, že ještě po deštivém ránu a podmračeném dopoledni nakonec vyšlo sluníčko. Po kolika ubrečených dnech! Tak jsme sa mohli všeci pozvaní sejít. Na vrchu Starých hor, ve svěží přírodě, pročištěném vzduchu s pěkným výhledem na Antonínka. Už to stálo za to škrábat sa navrch. Potvrdil to aj Pavel Malůš, který má pochrůmanú nohu, ale protože sa právě vracál

vymáčaný z lázní vyběhl jak dorostenec. Přivítání bylo stylové – medovinu. Farář včelín vykropil, přečetl úryvek z Písma o soužití na Svaté hoře, zazpívali jsme – kouzelná atmosféra. Zvlášť při písničce vykreslující krajinu kolem Antonínka, kterou jsme měli před očima. Nejlepší multimediální presentace. S vůněmi, pocity, doteky živé přírody a ... slivoviců.

Petr Radoch vyryl do stěny na památku letopočet, Vašek Hájek předal „včelí kmotru“ a pochvalně sa o novostavbě vyjadřoval aj mladý Jakub Hájek, který také furt buduje jakési včelíny. Vše samozřejmě pečlivě pro generace nynější i budoucí zaznamenával redaktor Radek Bartoníček – ináč sůsed.

Pořadatelé Vídeňáci byli z toho nešťastného počasí tak vyplašení, že posezení nakonec bylo nachystané doma. Než sme sa přesunovali, stejně už sa zmrkalo. Když jsme potom viděli kolik toho měli nachystaného, vůbec nám nebylo jasné, jak to všechno chtěli stěhovat hore Starů horů. Tak když už jsme seděli doma, teda u Vídeňáků, mohli jsme posedět aj trochu delėj. A zas sme si faň, v pohodě zazpívali. Ke známějším písničkám sa přidali aj panáček a vydržali s ostatníma besedovat až do konca.

Tož děkujeme. Velice.

